

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Αλέξης Παπαχελάς

Τσαγανό και ψυχραιμία

Αναρωτιέμαι πολλές φορές αν αυτή η χώρα είναι κυβερνήσιμη. Φαντάζομαι, όμως, ότι φτάνει κάποια στιγμή που όποιος την κυβερνά θέτει το ίδιο ερώτημα, χωρίς να είναι σίγουρος για την απάντηση. Φαντάζομαι, για παράδειγμα, να προΐσταται σε μια σύσκεψη για την αθλητική ή την πανεπιστημιακή βία, έχοντας αποφασίσει ότι «κάτι πρέπει, επιτέλους, να αλλάξει». Και μετά να ακούει ειδήμονες, αξιωματούχους, καθηγητές, νομικούς κ.ά. να του εξηγούν για ποιο λόγο «δεν μπορεί να γίνει τίποτα». Δεν το λένε, βέβαια, έτσι οι άνθρωποι, γιατί το εξηγούν τεχνοκρατικά. Είναι, όμως, η στιγμή που ένας πρωθυπουργός πέφτει πάνω στην ελληνική πραγματικότητα και πρέπει να πάρει τις αποφάσεις του. Δεν είναι λίγοι οι πρωθυπουργοί που φτάνουν σε ένα σταυροδρόμι, άλλοι νωρίς στη θητεία τους, άλλοι αφού έχουν ψηθεί. Συνειδητοποιούν ότι αυτό που θεωρούν αυτόνομο και απαραίτητο συνιστά μια σισύφεια προσπάθεια, χωρίς συμμάχους, χωρίς κράτος που μπορεί να τη φέρει εις πέρας, χωρίς μεγάλες πιθανότητες επιτυχίας. Κάποιοι σαστίζουν και το ρίχνουν στην αδράνεια, επιρρίπτοντας την ευθύνη σε όποιον βρουν. Άλλοι βάζουν 4-5 στόχους και λένε «αν καταφέρω να πετύχω τους μισούς, θα είμαι πολύ ευτυχής». Κάποιοι πέφτουν στην παγίδα να πείσουν τον εαυτό τους πως «πρέπει

Το ζήτημα είναι πώς λύνουμε γόρδιους δεσμούς δεκαετιών, πώς πάμε παρακάτω.

ΤΟ ΒΗΜΑ

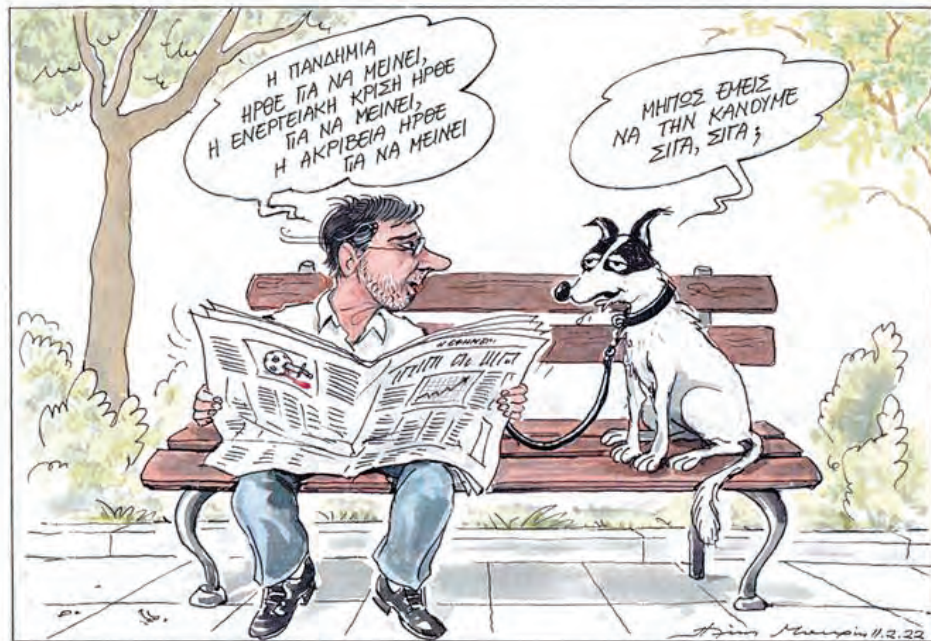
Το δεύτερο τουρκικό casus belli

Το περίεργο (και συνάμα προκλητικό) για μια χώρα σύμμαχο στο ΝΑΤΟ, όπως η Τουρκία, είναι να απειλεί με πόλεμο μια άλλη χώρα γειτονική και σύμμαχο, επειδή θέλει η χώρα αυτή να ασκήσει αναφαίρετα κυριαρχικά δικαιώματα. Όπως οι πάντες γνωρίζουν η Τουρκία είχε επισήμως κηρύξει ως αφορμή πολέμου (casus belli), εναντίον της Ελλάδας, την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης ή χωρικών υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια στο Αιγαίο. Τώρα ο Μεβλούτ Τσαβούσογλου θέτει μια δεύτερη αιτία πολέμου εναντίον της Ελλάδας αμφισβητώντας την ελληνική ιδιοκτησία στα νησιά του Αιγαίου που είναι κατοχυρωμένα από διεθνείς συνθήκες.

Πλέον εδώ δεν μιλάμε για αμφισβήτηση κυριαρχικών δικαιωμάτων αλλά για αμφισβήτηση του σκληρού πυρήνα της κυριαρχίας μιας χώρας και η Τουρκία απειλεί ευθέως πια την ίδια την ακεραιότητα της ελληνικής επικράτειας.

Απάντηση στις τουρκικές προκλήσεις δίνει το υπουργείο Εξωτερικών. «Οι εν λόγω αιτιάσεις όχι μόνο δεν συνάδουν με βασικές αρχές του Διεθνούς Δικαίου, αλλά ξεφεύγουν και της απλής λογικής», αναφέρουν ανάμεσα στα άλλα. Ας μην ξεχνάμε άλλωστε πως υπάρχει και απάντηση από το υπουργείο Άμυνας με δήλωση (την οποία σήμερα επαναλαμβάνει) του υπουργού Νίκου Παναγιωτόπουλου «ότι απειλείται δεν αποστρατιωτικοποιείται» και ότι απέναντι από τα ελληνικά νησιά εξακολουθεί να βρίσκεται (από το 1974) η περιβόητη Στρατιά του Αιγαίου με τα αποβατικά σκάφη. Αλλά επί της ουσίας οι επιτελείς στο ΓΕΕΘΑ δεν λαμβάνουν υπόψη τέτοιες τουρκικές απειλές και συνεχίζουν την αποστολή τους σε όλο το ανατολικό Αιγαίο. Συνιστούν ψυχραιμία αλλά προβάλλουν και την αποφασιστικότητα των Ενόπλων Δυνάμεων. ΒΗΜΑ-τοδότης

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ ΣΤΗΝ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

να κερδίσουμε τις επόμενες εκλογές και μετά θα τα κάνουμε όλα με νωπή λαϊκή εντολή». Για εμάς που είμαστε έξω από τον χορό η κριτική είναι εύκολη. Και αυτή είναι η δουλειά μας στο κάτω κάτω της γραφής. Το ζήτημα είναι πώς λύνουμε γόρδιους δεσμούς δεκαετιών, πώς πάμε παρακάτω. Οσοι ονειρεύονται, αν ονειρεύονται, κυβερνήσεις αρίστων ή τεχνοκρατών ζουν στον δικό τους κόσμο. Ποτέ δεν δούλεψαν. Εδώ χρειάζεται συστηματικότητα, επιμονή, σπά-

σιμο αυτών, αξιοκρατικές επιλογές ανθρώπων που είναι ταγμένοι στη δουλειά τους, στοχοπροσέλιψη. Η Ελλάδα προφανώς δεν ήταν κυβερνήσιμη όταν έφτασε στο Ναύπλιο ο Καποδίστριας και παραμένει μια οριακά κυβερνήσιμη χώρα. Η οποία έχει όμως μεγαλώσει, έχει ισχυροποιηθεί, έχει κάνει απίστευτα βήματα από τότε. Η αδράνεια δεν είναι λύση. Η αναβολή για... μετά δεν είναι λύση. Μαγικές και εύκολες νίκες δεν υπάρχουν. Τσαγανό και ψυχραιμία χρειάζονται.

DOCUMENTO

Το πάρτι

Η διακυβέρνηση της Ελλάδας από τη Δεξιά, εκτός ίσως από ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις, είναι μια ιστορία διασπάθισης του δημόσιου χρήματος, στην προσπάθειά της να εδραιώσει το καθεστώς της. Αδιαφορώντας για του έλληνες πολίτες το μόνο που ενδιέφερε τις κυβερνήσεις της Δεξιάς ήταν πως θα μοιραστεί το δημόσιο χρήμα στους ημετέρους και στους αεριτζήδες. Δεκάδες επιχειρήσεις στήθηκαν και δούλεψαν επί δεκαετίες κατακλύβοντας τα δημόσια ταμεία, με την κάλυψη των αναγκών του κράτους. Χιλιάδες υποθέσεις διαφθοράς έχουν δικάσει τα ελληνικά δικαστήρια όπου υπηρέσιες του κράτους έχουν κατακλαπεί από επιτήδειους οι οποίοι με τη βοήθεια κυβερνητικών παραγόντων έβγαλαν εκατομμύρια. Γραμμένα ανεξίτηλα στο DNA της Δεξιάς τα σκάνδαλα διασπάθισης δημοσίου χρήματος δεν μπορούσαν να μην συνεχιστούν και επί κυβέρνησης Κυριάκου Μητσοτάκη.

Σκοτεινός φάρος το σκάνδαλο Novartis, το οποίο η κυβέρνηση προσπαθεί να καλύψει με όλους τους τρόπους. Αλλά και το σκάνδαλο της λίστας Πέτσα, οι απευθείας αναθέσεις, οι χαριστικές διατάξεις για ιδιοκτήτες ΜΜΕ, οι συνεχείς προσπάθειες ιδιωτικοποίησης των εταιρειών του Δημοσίου, η καταστροφικές πολιτικές για το ΕΣΥ και την Παιδεία, η χαλιναγωγήση της Δικαιοσύνης δείχνουν τον δρόμο στον οποίο κινείται η κυβέρνηση υπό την εποπτεία του Κυριάκου Μητσοτάκη και της παρέας των «άριστων» φίλων του.

Τα ελληνικά νοικοκυριά έχουν φτάσει στο μη περαιτέρω. Για να ικανοποιήσουν τους «εκλεκτούς» φίλους της η παρέα του Μαξίμου δεν ορρωδεί μπροστά σε τίποτα. Το πάρτι που έχουν στήσει κατακλύβοντας με όλους τους δυνατούς τρόπους το δημόσιο και τους πολίτες είναι καιρός να πάρει τέλος. documentonews.gr